

509

Морфология на речта

"ПЕТТЕ РАЗУМНИ И ПЕТТЕ НЕРАЗУМНИ ДЕВИ".

Беседа, държана от УЧИТЕЛЯ на 12.XI.1916 г.

12.XI.1916 год.

ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАТЕЯ, глава 25, стихове: 1, 2.

"Тогаз ще се уподоби Царството небесно на десет девици, които взеха светилиниците си и излязоха да посрещнат младоженеца. А от тях пет бяха разумни, и пет безумни".

Това е една извадка, която Христос е почерпил от една велика Божествена книга, и десетте девици са имено от тази Божествена книга. Разбира се, вие не сте чели тази книга и малцина са, които я четат. Аз ще се постараю да ви обясня дълбокия вътрешен смисъл на това нещо, но доколко сте в състояние да разберете това, което е потребно за вас. Защо Христос взима десет девици, а не пет? - После той прави разлика между тях - петте били разумни, а петте неразумни. Защо не са били две разумни, а осем неразумни? - Значи има едно съотношение между нещата. Мнозина си задават въпрос: кои са тези девици? Тези девици, това са целокупното човечество. Значи, половината от човечеството са умни, а половината неразумни. В това отношение можем да разделим човечеството на черни и бели. В света са съществували досега четири раси: червена, черна, жълта и бяла. Бялата е най-млада раса. Било е време, когато черната раса е била на висота, на своето развитие. Черните хора не са били както днес глупави, а са били най-интелигентни хора. С тази раса започва грехът и тези пет неразумни деви представляват черната раса, а петте умни представляват бялата раса, която сега работи за възстановяване царството на земята. Неправилно схващане е, когато казват, че едини хора са добри, а други зли. Човек не може да бъде едновременно добър и зъл. Правилно е човек да бъде или добър или лош. Златото не може да бъде едновременно и ценно и безценно. Цениният камък не може да бъде едновременно и ценен и безценен. Това, което е ценно, е ценено, а което е безценно е безценно. В тези пет девици едно от качествата им е, че били разумни. Думата "разумни", се употребява от Христа в дълбок смисъл. Употребена е думата *сънчев*, а не думата разум, което значи безконечно, Божествено начало, което се проявява често у човека. Тези пет девици са имали Божественото начало вътре в себе си. Сега едно нещо трябва да имате предвид: разликата между умното и безумното, доброто и лошото е тази, че лошите хора имат шупли, пари в себе си, скоро се под-

квасват, шупват, а добрите хора нямат пори в себе си, не кипват, не шупват. Аз не употребявам думата "пори", като никакви канали в хората, но употребявам думата в химически смисъл, както има неустойчиви съединения, каквито са съединенията на азота, и когато човек умре, той започва да мирише. Тогава всички азотни съединения се разлагат, всеки елемент се отделя и отива всеки на своето място. Тъй че в това време, когато господарът си замине, всеки елемент си отива на мястото, от където е дошъл. Това се нарича гниене, вмириране. Имайте предвид, че небето е място на чистотата, на разума. Сега като говоря това нещо, може мноzина да разбирате криво нещата. Това криво разбиране се състои в това, че често хората не разсъждават и когато им се говори, представлява истината. Тази истина им причинява смадяване, тъй както хора, които имат болезнени очи, имат често смадяване. Стомашните болки се придвижват с такива смадявания. В кръвообращението има също такива реакции.

И тъй, добрият човек, разумният човек владее тези елементи и преобръща злото в добро. Ще кажете: Това нещо е много интересно, да владее човек злато, да обръща злато в добро. И в съвременната химия и алхимия е имало стремеж да превръщат неблагородните метали в благородни, в скъпоцени. Може да се каже, че религията е наука, с която можем да превърнем по-долните елементи в по-ценни, да се превърнат простите мисли в благородни. Това е дълбоката наука, това е стремежът на религията. Всички религии, които съществуват в света, са различни методи, които учат как да се преобръне лошото в добро, хората да се приближат в живота. Следователно, от това гледище вие можете да имате коя и да е религия, стига тя да ви даде метод, по който да се приближавате към живота. Този въпрос практически много лесно се разрешава. Например, отивате в някои град, престоите там няколко време и посетите някоя гостилница. Ако там не е добра храната, напуштате я и отивате в друга, по-добра и по-скъпа гостилница. Ако е добра тази гостилница, вие ще ходите в нея. Ако ви запитат защо ходите при тази гостилничар, вие ще кажете: "Той продава, наистина, по-скъпо, но дава хубава храна". Следователно, въпроса няма в евтиносто. Всеки, който продава евтино, той не носи истината в себе си. Когато аз искам да продам или много ще взема, или никак няма да дам. Трябва да се ценят Божествената материя. Някой казва: "Господ даром дава". Верно е. Но, какво разбирате под думата "даром" дава? – У българите, когато се жени млада невеста, тя дава дар, кому риза, кому пояс и т.н. Но мислите л

ли, че тя не очаква от тези, които е дарила и неи да дадат нещо, кое тава, кое тендърка и др. Сега хората искат Господ да дава, а те да не даряват. Такъв закон не съществува в света. Господ като дава, той изпълнява своя дълг, но и ние трябва да даваме, не защото Господ очаква на нашия дар, но ние с това се облагородяваме. Като дадем нещо на някои просър, "не облагородяваме чувствата си. Когато някои просърни средне, той ни подседа. Тези просърци са гостиличари, които ни хранят. Ако питат някои, защо са просърците? - Тези хора ще ги има дотогава, докато хората са в закона на развитието си.

Христос казва, че петте деви са разумни, и петте неразумни. Този закон е верен и у человека. В человека има двама души - умен и безумен, които постоянно се борят вътре в него. Когато дойде безумният да ти каже: "Дай ми от твоето масло, ти му кажи по същия начин." Не мога да ти дам от моето масло, защото няма да стигне ни на мене, ни на тебе, затова си купи. Сега разбирате защо трябва да си купи човек масло и казва се в притчата се казва, че петте деви се върнали, и вратата била затворена, и Господ им казал, че не ги познава. Защо Господ не ги познава? - Маслениците, които са носели, това е човешкото тяло, маслото вътре е сърцето, че трябва то да гори, това е човешкия ум. Значи трябва да обичаме, да мислим и да имаме тяло.

Господ казва: "Аз нямам нужда от хора, които нямат тяло, сърце и ум, умовете им не светят, идете в съответните области." Но вие ще възразите: "Защо да не ги приемем?" - Да ви дам запример следната аналогия: Имате десет слуги, искате да ги изпратите в един рудник да работят и ако на пет от вашите слуги маслениците им не работят, развалени са, ще ги изпратите ли в този рудник? - Не, значи тази светлина е необходима за самите тях. Който влезе в Царството Божие, той пак ще бъде на същата земя. Не подразбирам, че е тази земя, която вие познавате. Ще ви попитам: знаете ли каква е била земята - 10.000, 20.000 г., 1.000.000 г. и т.н. Ще кажат някои, че тя е била пъри, но то не е земята, то е един процес, през който е минало развитието на земята. Тази пъра е служила за растенето на земята; огън е имало тогава и той е служил за развитието на земята. Но пърата и огънят това не е земята, това е един процес вътрешен и необходим, както и у нас са ставали такива процеси. Имаме ние и кръв и топлина и влага, но всичко това не е човешката душа. Човешката душа и земята са синоними по отношение на Божествения живот. И тъй тези пет деви са вътре

в вас. Вие имате пет чувства,^{но} от чисто френологическо гледище, човек има две половини и в всяка половина по пет центъра, значи всичко десет чувства. Петте чувства съоят в пасивносъстояние, в запас. Когато всички тези десет чувства започнат да работят у человека, тогава човек е добър.

Вие не знаете колко бяха сватбарите. Христос нищо не е казал.

Мислите, че са били само невестата и младоженецът, те са били 10, значимате числото 20. Но десет и двадесет, това са сбор на всички същества на едно. Под числото Едно – разбираме Бог, а под числото – две, разбираме материал, т.е., сбор от всички малки частици, които са живи, всички работят. Може половината от тях да са умни, а половината безумни, то е друг въпрос. Примерът, който дава Христос, е, че всеки човек иска да покаже плода от своята работа. Вашият ум ще послужи само на вас, и следователно, не никога не трябва да се уповауваме на другите. Например, някой тръгне – замине за другия свет, вие не разчитайте на него, той да ви уреди работите там, уповаувайте се на себе си. Един учител може да предаде добре урока, но ако вие сте неспособни, той не може да направи нищо за вас. Един лекар може да е много добър, много вещ, но ако у вас има повече отрицателни елементи, той не може да възстанови здравето ви и затова Христос е казал: "Не ти бъде според вярата". В тази смисъл вярата е едно качество на разумния човек. Вярата и надеждата са както у птиците – двете крила, а любовта е както главата у птицата. Тези три неща подразбират и четвърто нещо – Защо ми са вяра и надежда? – За да хвърчите, и ако слезете на земята – тези две крила се обръщат на крака. Надеждата и вярата са подобни и за този и за онзи свет. Под безумни, Христос подразбира, че те не са имали вяра, мислят, че и без масло може. Той като дойде, той е щедър, милостив, че даде. – Че даде, но има и условия. Защо нещата са така, защо Господ не дава? – Той дава, в земята има много богатства, но вие трябва да имате едно житно зърно, да го посадите. Това зърно ще събере жизнени сокове от земята и ще ви даде, каквото ви е необходимо. Това житно зърно трябва да е вашият ум, да имате разбирания. Трябва да извадите екстракта, за да го използвате. Когато някой човек каже не може ли по друг начин, това показва, че той знае повече от Господа. Аз досега не съм запитал: защо Господ е така направил, а проучавам дълбоките причини. На въпроса: защо така? – Никога няма да ви се даде отговор. Като запитали великия учител в Египет, Хермес за един много важен въпрос, той само посвил устата си. И ако ме запитате и

мене, аз ще отговоря, че не трябва да запитвате затачива неща. Питате: Защо този светия е по-далеч, а онзи по-близо до Бога? – Вие били сте на небето, та дължавете, че един е по-близо, друг по-далеч? – Аз виждам всички светии в света, опнали се на работа, един в лаборатория, друг на друго място и т.н. Ту са на земята. И хората са прави като мислят така, и аз съм прав. Аз говоря това, което зная, няма какво да се спори, опитът ще покаже. Когато Христос казва горната притча, той определя коя е причината, тези пет деви да са били глупави. Те не са извършили четири нещо: гладен бил, не го нахранили, жеден бил, не го напоили, болен бил, не го нагледвали, затворен бил в тъмница – не го утишли. Добрите деви, това са го направили, а безумните не са го направили. Христос определя в какво се състои безумието, още и с примера за трите слуги и господаря / в същата притча/. Двамата слуги излязли умни, а единия – глупав. Двамата спечелили двойно от това, което им дал господаря, а единия заровил парите и казал на господаря си: "Знаех, че си жесток и жънеш, гдето не си сял, затова се убоях, скрих парите и на ти сега твоето". Когато ние сме жестоки, глупави, когато обичаме да лъжем, мислим, че и всички хора са такива. Всяко нещо в света е отражение на нашия вътрешен мир. Тези пет разумни деви са сили в човека, които трябва да се впрегнат. То не е един въпрос индивидуален, само заради нас. Христос като дойде няма да отльчи един народ от друг. Защо в Евангелието се казва, че Той ще отльчи овците от козите както овчарът ги отльчува. Аз знам, че млякото на козата е по-здравословно от това на овцата, по безопасно от това на овците за децата.

Но в тази книга, от която Христос взима тази притча – козите и овците са емблем. Под овца, се разбира човек умен, благороден. Под коза се разбира човек свиреп, неразумен. Козата ходи на места, гдето никой не ходи, по планини, върхове, тя е цял акробат. Овците обичат равнища. Това е същественото различие между тези две животни. Следователно, глупавите хора обичат приключениета. И в историята има един такъм пример: Един гръцки цар, за да се прослави – издал заповед да изгорят храма на богиня Диана. С това се е прославил. И така, в света, всякога остават в живота ни последствията, всичко, което мислим и желаем силно, че се реализира. С един малък разказ, че ви обесня тази мисъл. Това е разказ, ездаден, може би, десет или двадесет века преди Христианската епоха. Един персийски цар имал обичай да разглежда изграда си, как живеят неговите поданици. Една вечер, като минавал покрай една много бедна къща, слуша три сестри се разговарят помежду си,

и той заедно с везира си се вслушват в разговора им. Едната сестра казала: "Бих желала да се оженя за хлебяра на царя, все бял хляб ще ям!" - Втората сестра казала: "Бих желала да се оженя за месаря на царя! - Третата сестра казала: "Аз бих желала да се оженя за царския син, ще му родя едно от най-Разумните и най-Добрите деца. Така си приказвали те. Царският син искал да реализира желанията им и на суприята извикал и трите сестри и изпълнил желанията им. Каквото пожелае и каквото поиска човек, това и придобива. Царският син се оженил за третата сестра, но това предизвикало ревността на другите две сестри. Завиждали и недоволни били от различието в положението, в което се намирали те. Това е което те са искали, но щом се реализират тяхния идал, двете сестри останали недоволни. Ще спра разказа наполовина това е едната страна. Има известни хора в света, които мислят само за хляб, Господ им го дава. Други мислят само за мясо, това е пищната храна, Господ им я дава. За е мясо? - То е мялото на животни, то е мясо на елементите злато и сребро. А онази, която искала да се ожени за царя, те са хората, които се подвизават в Божествения живот, те искат да родят нещо. А тези, които искат да се наядат, те са една воденица, мели се брашното, измила се камъка, отново турят житото и т.н. Тези хора са недоволни от живота, казват, че животът няма смисъл. Как да няма смисъл? - Щом са искали това нещо, има смисъл в живота. Ако искаш животът ти да има смисъл, искай да се ожениш за царския син, да му родиш едно умно и добро дете. Трябва нашата душа да има този стремеж да влезем в съприкосновение с Бога, да родим нещо. Когато родим, ние ще забравим своята личност. Личността е една външна маска, индивидуалното, то е висшето състояние у человека, там трябва да се спре той. Не е важно какви са отношенията ми с хората, а какви могат да бъдат отношенията ми с ангелите, най-възвишените хора. Ако аз участвувам в един оркестър, там няма да ме гледат за моето хубаво лице, за меките ръце, там ще ме гледат за хубавото свирене, дали влизам в съгласие с тоновете. Да чувствуваш, да мислиш, това значи да знаеш хубаво да свириш. Щом знаеш да чувствуваш добре, непременно твоето лице ще бъде хубаво. Всеки може да направи своето лице хубаво, стига той да чувствува най-тънките вибрации на любовта и тогава твоето лице ще бъде хубаво. Защо трябва да мислим добре? - За да бъдем здрави и тогава в нашето тяло ще има трептения, които ще ни донасят радост и веселие. Нашите нещастия произлизат от факта, че ние като тези моми желаем да се оженим за хлебар, за месар и като постигнем идеалите си ще кажем:

"Не струва да се жени човек". Да, Не струва и аз за хлебар и за месар не бих се оженил. На една страна ще турим хлебаря , а на друга месаря. Този, който е създал този разказ, Той е бил един велик мислител, той е казал, че в физическият живот всяко го има раздвоеване, и то в духовния свят няма раздвоеване. Когато Божественият елемент се роди у нас, Божественият разум, Той ще ни научи как да събираме маслото, как да го употребяваме, да го запалваме и когато дойде Христос, той ще ни приеме за разумността ни, защото маслото, масленицата – то на са разумността у нас. Не можеш да имаш масло, масленица, докато не си разумен. Като проучавате дълбокия смисъл на живота, ще видите, че първото проявление на Бога е логоса, разумността, словото, а след него се явява светлината. Светлината е един резултат на този Божествен елемент, както у мома, която казва, че аз искам да родя, и тогава няма да бъдеш слуга, а господар.

Христос казва на петте неразумни деви: "Не ви познавам". Знаете ли защо казва Христос не ви познавам. При вас идват приятели и казвате: "Този познавам, онзи познавам". В какво се състои познаването? – И едните и другите са хора. Този когото вие познавате, някога ви е направил някаква услуга, някакво добро, а този, когото не познавате, не го познавате, защото не ви е направил никакво добро. Този, който ви е избавил живота, нему дължите, а този, който никој не е направил за вас, кито един косъм от брадата си не е дал за вас, нему с нищо не сте задължени. И Христос казва: "Понеже, вие ме нахранихте, нагледахте, на вас дължа, и вие ще бъдете с мене в Царството Божие. А тези, които не сте ми услужили, вие ще останете вън, ще ви пратя въс да работите в друга епоха и след време може и спрямо вас да се стори нещо. Някой казват: "Аз искам да бъда на небето заедно с Христа". Можеш да бъдеш, но питам те: "Пожертвувал ли си някога живота за Христа?" – Ако си го пожертвувал, ще бъдеш с Христа", ако не ще останеш вън. Може да вървате в едното или в другото, едното може да е верно или не, но среден път няма. Верните неща може да се провесят, да се опитат. В вашия мозък, в вашето тяло има скрити сили, които трябва да разработите. Някои казват: "Господин Дънов, не иска да ни ги разкрие. Не съм някакъв фокусник, всеки сам може да си ги разкрие. Употребете на ден по един час да се замислевате за някои велики неща и ще видите, че в денят, когато искате да се ожените за царя, ще прогледате.

Сега ще продължа втората страна приказката: Третата сесия

тра, която се оженила за царя, родила дете, но двете и сестри откраднали това дете, дали го да го отведат някъде, а при царицата оставили едно сакато, хромо дете и бащата се разгневил заради тоето царицата не изпънила обещанието си, а родила един идиот и заповядал да затворят царицата. Царският син попаднал при един градинар, който работил в двора на царя. Порастнал царският син, станал много хубав момък. В тази местност, где стоял имало една много хубава красавица на име Халял-Казя, при която доходвали много царски синове, на които тя казвала: "Камък стани". И, наистина, те се обръщали на камъни, вследствие на което цялата тази местност била покрита с камъни. Царският син се решил да си опита щастието – Той се качил на това място и извикал два пъти: "Халял-Казъ", и станал на камък до колене. Той казал на коня си, след като и трети път извика името и, да зацвии много силно. След като извикал той и трети път името и, конят веднага зацвил силно, което зачудило красавицата, и тя не успяла да каже, да стане на камък. Царският син изкаракал тогава Халял-Казъ, да го измие, да го възстанови. Тогава той се качва на коня си и извика: "Станете всички герои от миналите векове, тръгнете с мене". Взима след това с себе си Халял-Казя и разказва историята на двете сестри. Тази Халял-Казъ е човешката душа и всички наоколо сте все камъни. Някои хора казват – всички хора са живи. Има два вида хора: Едни, които са умряли-живи, а други, които са живи-умрели. Аз бих желал да бъдат всички живи. Когато човешкият ум прояви Божествената светлина, всяка мома ще каже: "Той е, когото аз очаквам". Всички на земята търсите Господ, аз не искам хората да търсят мене, а да търсят Господ. И Христос казал: "Това слово, което държите, това е Господ, а не мене да търсите. Кой от вас е посветил една година да разберете тези деви? – Четете тази притча, но като я прочетете, спрете помолите се на Бога, един, два или няколко дни и по-малко по-малко ще ви се даде някакво откровение. Тези деви ще ги уловите сега, след като чухте това нещо. Имате четири деви и вие единно – ставате пет. Четирите деви, всички ще станат едно в вас. Тези пет деви подразбирам, че са тялото, сърцето, ума, човешкото съзнание и човешката душа. Те всички заедно трябва да влязат с Христа. Докато не се качите до висотата на вашия ум и влезете в полето на душата, няма да разберете Христа. Не защото грешката е у вас, не защото нямате желание, а трябва да се качите на високо, защото, ако хоризонтът, на който стоите е една долина, от там няма да видите нищо, а ако се ка-

чите на високо, ще видите, че земята е една светла жена и от пъна и излиза една велика светлина. Казват: "Земята била грешна". Не е грешна, тя е една жена, от която излиза светлина, само някога се разгневява, разтърси се и каже: "Деца, мирни бъдете". Аз бих желал всички да сте като земята", търпеливи, ^иея разравят, вършеят, жънат и др. - всички взимате от нея, ^ио само някога се разгневява и разтваря всички входове. Нека всички бъдат търпеливи, не като Бога, а като земята. Някой казват: "Кога ще се освободим от земята?" - Земята е рай, място, где живеят светии, и там, где живеете вие, там е Йдол-плачевен, макар, че в Писанието се казва, че земята е Йдол-плачевен. Лъжете се вие, земята е една отлична майка. Казвате си: "Тя ни е хванала", но не се знае кой я е хванал, вие ли сте я хванали или тя вас.

И тъй ние сме сляпи за тази майка, ^{която толкова години ни храни, приготвява,} за да срецнем някога Христа. Някой казват: "Аз бих желал на друга планета да живея". Където и да отидете, все е земя. Никоя планета не приема хора, които не почитат майка си. Ако отидете, например, на Венера, че ви искат паспорт. Някой казват: На небето ще отида". Къде е небето? - На слънцето ли, на планетите ли, или другаде? -

Вие на земята ще чъдете, защото не сте платили данъка на земята /на майка си./ Затова казва Господ: "Като не слуша, пратеге го при майка му", и като го приеме тя, заравят го. Земята казва: "Не се беспокой, аз ще ти пригответ друга ^{една} хубава друга". Като те прати на земята, пак ще ти прати тези 10-те деви, но знаете ли, че някога царските синове развалият слугите? - Тези 10 деви сте вие. Съвремената философия така скваща недата: Например - Един вълк е срецинал едно агне и го питал: "Защо миналата година ме псуваш?" - Агнето отговорило: "Аз миналата година не бях родено, ^иак ще те псувам?" - Защо ми мътиш водата запитал вълкът? - Аз не я мътя, отговорило агнето. Вълкът се навел и го изял. Ние в живота постъпваме по същия начин. Вълкът може да изяде едно агне, ^ио колкото и да изяде все вълк ще си остане. Някой ти направи зло и ти казваш: "Аз ще му отмъстя". Днес отмъстиш, утре отмъстиш, и най-после ти се явяват бръчки на лицето. И Кайн, когато уби брата си, Господ му постави бръчки на лицето, за да го познават хората, да го не убият. Нека живее, защото иначе, той ще бъде по-вреден. Вашите лоши желания, вашите мисли, дявола, впрегнете го на работа. Индуистите казват: "Убий всяко желание", а аз казах: "Впрегни всяко желание, не го убивай". Христос е казал: "Отречи се

от себе си", аз казвам: "Залю⁹и себе си". Как ще ме разберете? – Това е противоречие, че си кажете, защо да се отречеш от себе си.

Сега е време да залю⁹иш себе си. Който не може да залюби себе си, той не може да влезе в Царството Божие. Това Христос казва на друго място: "Който не залю⁹и себе си, той не може да влезе в Царството Божие". Залюбих ли себе си, че ще бъдеш един от най-умните и най-благородните хора в света. Като залю⁹ите Господа или себе си, или какъв и да е идеал, вие ще се облагородите. Сега не искам да оставя в вашия ум мисълта, между кои вие ще попаднете, че се уплашите и ще започнете да мислите между кои сте, между умните или безумните. Мислете, че вие сте от умните, защото сте дошли да ме слушате, следователно не трябва да мислите, дали ще бъдете от избраните. Ако

остане от сега да ви избират, то се свърши, не трябва да сте избрани отдавна. По-добре е да не знаете – избрани ли сте или не. Стремежът да богатеете, без да знаете, че сте богати, е по-добър. Сега тези пет деви имат съвършенство с човешкия ум. Той има трояко разделение: 1/ Обективен или преднамерен ум, 2/ по-висок разум и 3/ Ум на възпоменание или на паметта. След това у человека има висши чувства, неговите морални чувства и обичия, че той има към близките си. Тези са петте деви. Едната дева е отзад на главата, другата е на горната част, а останалите три са отпред на челото. Всички образуват един триъгълник. Тези деви са у нас, те са, които ни карат да мислим, те са това възвишеното, благородното. Казват, че човек има два ангели, а аз казвам, че той има пет такива ангела, които са умни и пет, които не са умни, че всичко десет. Когато влязат петте безумни, вие излизате от реалите си, а когато дойдат петте умни, вие работите, работата ви върви напред. Когато дойдат едните, те ви събличат, а когато дойдат другите, те донасят всичкото благословение с себе си. Значи, когато имате това разположение, което трае в всички периоди на живота ви, вие не изгубвате равновесието си, както един паракод. Човек в живота си трябва да има това равновесие, колкото и да се клатушка – стремежът у него трябва да върви към посоката, че той знае. Ще ви приведа един сравнение: този живот може да се уподоби на един съвременен паракод, много добре устроен, с добри машини и с своите матроси, пътници, тръгва на един далечно патешествие по великия океан. Може да имате доверието на този капитан и да го запитвате пак – дали е осигурен живота ви, или може да разгледате как са устроени маши-

ните, дали има въглица и т.н. При всяка буря вие ще се страхувате, но това няма да ви помогне, защото ако параходът не е здрав, колкото и да се свивате, ^{във}сем сте без силни. Ако параходът е здрав няма защо да се боите. Земята е един кораб, който ни носи, той е най-хубаво, най-здраво направен и всички сили вътре в него са на мястото си и в края на краищата ще ни занесе в Божествения свят. Земята никога няма да се разруши, може да остане, после пак ще се подмлади, че дойде след това пак зряла възраст, ^иак ще остане, но разрушение няма. В света има само четири периода, през които човек минава: младост, юношество, зряла възраст и старост. Това е земята. Когато дойде Господ, казва Писанието, грешните няма да възкръснат. Когато параходът премине на пристанището, всички пътници слизат там, за да им разгледат паспортите и ако нямат такъв, връщат ги пак на парахода, а който имат паспорт, ^ие слизат в града. Тези, които стигнат до пристанището и се върнат в парахода, ще кажат: "Стигнахме до небето", а тези, ^{които} влязат в града, ще кажат: "Видяхме небето".

Така е и с всички хора в света. Ще се върнете пак при майка си на земята, тя ще вземе само малко по-добри мерки за вас, и вие всички ще станете добри. Няма друг изходен път, само че един ще влязат по-рано в Божествения свят, а други по-късно. Петте деца влязоха по-рано, а другите пет останаха вън. Ще кажете: "Защо ни трябва да живеем един такъв глупав живот, за създаваме условия, да живеем още толкова много години и да страдаме?" Страданията ни си ги създаваме. Сега ще ви проповядвам да слушате майка си, земята, и когато изядете един плод, ^икажете си: "Майко, благодаря ти за тази круша, и от сега нататък ще се старая да бъда по-добър". Като вземете един хляб, ^икажете: "Благодаря за този хляб!" - А вие казвате: "Колко е лош този хляб". Но, Господ е много строг - Той ще ви пита: "Защо не почитате майка си?" - Затов, като се върнете у дома си, трябва да се научите да почитате майка си, земята; тази земя не е юдол плачевен, тя е много добра. Господ създаде тази земя. Земята и небето са нещо цяло. Който живее добре на земята, ще живее добре и на небето, и който живее добре на небето, ще живее добре и на земята. Ако тук се научите да живеете, ^ие минете през всички условия на земята, ще научите всички пърядък и ред в живота. В всяко животно на света има по една добродетел, например, в мравката има тру-
долюбие, в паяка - умение добре да тъче, една гъсеница, и тя е до-

бър тъкач. Всички неща, които са създадени в света, са добри и приятни. Някой път осъждате въшката, но тя си има своето място, тя ви прави добро. Така е и с бължите, те ви правят услуга. Които не искат да имат въшки и бълхи, трябва да имат гребен. Ако не се миеш, въшките ще дойдат, за да ти създадат упражнения, за да не те последва по-голямо зло. А сега всички казват: "Всичко е безсмислено на този свят!" - Само ние сме смислени.

В Америка един господин се среца с един редактор на вестник от града Ню-Йорк и го запита: "Къде си ходил?" - Ходих при един господин да видя как се възпитават бължите". - "Не се шегувай с мене му въразил господинът. "Верно е", отговорил редакторът, видях бължите наредени на взводове, дружини, полкове и видях как се командват". Този господин се заинтересувал от това нещо и искал да провери истинността на думите на редоктора. Отишъл да провери всичко сам и видял, че действително етака. Видял, че бължите били обучени добре в военното изкуство. Ако бължите могат да изучават това военно изкуство, вие не сте ли способен да изучите Божественото изкуство? - Запитали господина, как е постигнал този успех - Най-голямото затруднение срецих в това, да ги отвикна да скачат", отговорил той. Това постигнах като ги поставях между две стъклца и така стояха, докато се отвикнат да скачат и после ги обучавах. Някой път Господ ви туря между две такива стъкла, за да не скачате. Това е едно упражнение на сърцето, на ума и така като се разсъждава, че се види, кои са петте умни и петте глупави деви. Разумните, казват, че всичко е умно в света, а неразумните казват, че всичко е безсмислено. Сега искам да се не жените за хлебари и месари, а за царския син и да родите; после да намерите царската дъщеря Хаял-Казъ, да изкарате важия кон да цвили/рижи/ и тогава да говорите.

Мислете върху тези неща, и една нова светлина ще дойде в ума ви! Аз ви давам само скелета, а промеждутъците, които остават, трябва вие сами да си ги запълните. Като ги запълните, това ще бъде едно благословение за вас.

